

УДК 619:636:616:246.2:276

ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ КОРІВ З НЕКРОТИЧНИМИ ВИРАЗКАМИ В ДІЛЯНЦІ ПАЛЬЦЯ

В. В. Карпюк, к. вет. н., Ю. В. Ковальчук, к. вет. н.
vasilvet@ukr.net

Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир

Мета наших досліджень полягала у визначенні лікувальної ефективності препаратів на основі диметилсульфоксиду при некротичних виразках в ділянці пальця у корів.

Дослідження проводились протягом 2015 р. на поголів'ї 439 корів чорно-рябої породи віком від 3 до 7 років. Утримання тварин прив'язне, на дерев'яних підлогах із використанням вигульних майданчиків у теплу пору року.

Після проведення ортопедичної диспансеризації було виявлено значну кількість тварин із ураженнями копитець, серед яких найбільш поширеними є виразки м'якуша та шкіри міжкопитцевого склепіння. Менш поширеними були пододерматити і подартрити. Основна кількість уражень припадала на літні місяці.

Нами було сформовано дві групи тварин (дослідну і контрольну по 10 голів у кожній) з некротичними виразками шкіри міжкопитцевого склепіння, вінчика та м'якуша. Дослідних і контрольних тварин лікували за наведеною нижче схемою. Після застосування знеболювання проводили ретельну хірургічну обробку гнійно-некротичних уражень. Коровам дослідної групи у виразковій порожнині і кишені вводили марлеві тампони, просочені ронколейкін-димексидною емульсією та накладали бинтову пов'язку на ділянку пальців. Тваринам контрольної групи застосовували тампонаду гнійно-некротичних порожнин марлевими серветками, просоченими комплексним препаратом «Хлорофіліпт» з димексидом у співвідношенні 2:1. У подальшому перев'язки у тварин обох груп виконували через 3–4 доби до одужання. Клінічне дослідження хворих тварин обох груп проводили до початку лікування та на 3-у, 5-у і 10-у добу під час лікування.

В результаті застосованого лікування у корів дослідної групи на 2–3-тю добу відмічалось покращення загального стану, значне зниження ознак аритмії руху та підвищення рухової активності. В цей період спостерігалось зменшення набряклості м'яких тканин у зоні ураження та виділення гнійного ексудату. При обстеженні корів контрольної групи на 2–3-тю добу лікування хворі тварини були малорухомими, кульгавість опертої кінцівки добре виражена. Тканини в зоні гнійно-некротичного фокусу набряклі, щільні, больова реакція різко виражена. Поверхня фокусів вкрита густим гнійним ексудатом.

На 5-6-ту добу у тварин дослідної групи спостерігалось повне відторгнення фібринозно-некротичних плівок та очищення запальних вогнищ від змертвілих тканин. У корів контрольної групи фокуси гнійно-некротичних уражень залишалися вкритими тонким шаром засохлого гнійного ексудату та фібринозними плівками сірого кольору. Повне очищення запальних вогнищ наставало на 9–10-ту добу, що було довшим на 40,3 %, ($P < 0,001$), ніж в дослідній групі.

На 6–7-му добу у корів дослідної групи поряд з відторгненням змертвілих тканин відмічено появу ознак активного гранулювання, тоді як у тварин контрольної групи розвиток грануляційної тканини спостерігався на 9–10-ту добу, що було на 39,9 % довшим ($P < 0,001$) порівняно з дослідною групою.

Повне клінічне одужання тварин в дослідній групі наставало на 8–9-ту добу, а в контрольній — на 11–12-ту добу.

Таким чином, застосування ронколейкін-димексидної емульсії при некротичних виразках шкіри пальців у корів дозволяє скоротити терміни лікування порівняно із сумішшю хлорофіліпту з димексидом в середньому на 3–4 дні.